

ned, kes ütsetwad, et meie lapsed ep olle
ennam ni tuggewad, kui ennenmuiste, lük-
kawad sedda selle súufs, et neid kúlma
weega ei pessta; agga sedda nou minna ei
woi mitte fita. **G**est kúlm wessi ei wóttu
sedda sitket roja, mis lapse ihho kúlges on,
mitte hásti árra, ja kui kegi sedda wággise
wóttaks tehha, siis se tulleks lapsele wággia
sureks waewaks. Peále sedda tulleb karta,
et se ákkilinne kúlm, lapsel, kes ni faua
soias emma ihhus on olnud, kahjo teeb,
wahhest woiks surm fest terminal tulla.
Keige parrem on sepárrast, tedda leige
weega ja sepiga pessta, ja pehmie willase
nartsoga sedda roja ihho peált árraóruða.
Et lapsed máhhitakse, on wággia tarvis,
kui nemmad ka kúl sepárrast kissendaksid.
Gest last kes ei olle máhkmes, ei woi milgi
visil óiete hoida, ehk ilina kartusseta káe
peál kanda, fest sesuggusest wáetimais on
luud wággia nödrad; agga sedda pango
emmad hásti tähhele, et need máhkmed

iffa kuiwad on, ja kohhe, kui laps on ro-
jastand, iffa teisi woetakse. Need máhkes
med peaivad wáhhe wallale ollema, mitte
sialt finnipantud. Kui laps pannakse
maggama, siis wob kúl máhkmed lahti
tehha, nenda nemmad öppiwad maggama;
aggia kuhhe, kui neid ülleswoetakse, peab
neid ka ueste máhhitama. Kúlmale ja
soiale peab neid aegfaste öppetama. Tals-
wel ilmaki ei woi neid ühhesugguses soias
hoida. Laste káed ja jallad on ennamiste ik-
ka kúlmad, ja fest ei olle suggu. Ka fest
ei sa nemmad kahjo, et nemmad wahhest
sárkiwáel úmber faudo jookswad.

Kui laps üks faktkúmmend náddalad
wanna on siis ep olle ennam. tarvis tedda
páwa ajal máhkida, agga óe ajal on iffa
parrem, et tedda máhhyitakse, et tedda par-
reminne wob hoida. Lapse pea peab iffa
úhhe mütsga kaetud ollema, voodwillia,
ehk kaituni riest tehtud. Agga sedda Müt-
si peab kahhe ehk koline páwa párrast pes-